

ραφαν ὁ Τερτυλιανός, ὁ Θεόφιλος Ἀντιοχείας, ὁ Ὠριγένης, ὁ Εὐσέβιος, καὶ ἄλλοι. Οὕτως ὁ μιτόκαλος, καὶ κατὰ πολλὰ φιλοπόνητος διάβολος, ὁ πολέμιος τῆς Ἐκκλησίας, μὴν ἀφείκε δένειν τρόπον τῆς κατὰ ἀνθρώπων ἐπιβουλῆς, ἤγειρε τὰς ζητούντας αἰρετικές, ὡς θανατηφόρα θηρία, τὰς ὁποίας οἱ ἐρασταὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἀγράφως, καὶ ἐγγράφως ἐλέγχσαντες, ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἀπέδιωξαν.

Βαρδεσάνης
Αἰρετικός.

§. 14. Εἰς αὐτὰς τὰς χρόνας ἤκματε, καὶ Βαρδεσάνης ὁ Σῦρος ἐξ Ἐδέσσης, ἀνδρωπὸς σπαδαῖος, καὶ πεπαιδευμένος εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν, καὶ διαλεκτικώτατος, ὃς πρότερον μαθητὴς ἦν τῷ Οὐαλεντίνῳ, ὕπερον ἐπέσρεψεν ἀπὸ τὴν αἵρεσίν τε, ὅμως δὲν ἀπέριψε παντελῶς τὸν ῥυπον τοιαύτης αἰρέσεως (α), ὡς γράφει ὁ Εὐσέβιος (β), καὶ ὁ Θεοδώριτος (γ).

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ε'.

Περὶ Λέκκιε Κομμόδε, Ἐλβεΐδιε Περτίνακος, καὶ Διδίε Γαλιανῆ τῶν Ἀυτοκρατόρων, καὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τέτοις τοῖς χρόνοις.

§. 1.

Ἀποθανόντος τῷ Μάρκῳ Ἀυρηλίῳ, διαδέχεται τὴν Ἀυτοκρατορίαν ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 903. Λέκκιος Κόμμοδος ὁ Ἀντωνῖνος, υἱὸς κάκιστος, πατὴρ ἀρίστος, ὢν ἐτῶν 13. ὃς ἀγκαλιὰ καὶ ἀνεδράφῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τὴν τιμίω, καὶ βασιλικῶς ἐπαιδεύθη, ὅμως ἀναγκαζόμενος ἀπὸ τὰς κόλακας, εἰς τόσην μαρίαν, καὶ ἔπαρσιν ἐφθάσεν, ὥστε ἀφείκε τὸ ἴδιόν τε ὄνομα, ἐλέγετο υἱὸς Ἡρακλέως, καὶ Διὸς, καὶ ἐπρόσθετε νὰ ὀνομάζωνται οἱ μῆνες ἀπὸ τὸ ὄνομά τε, ἔτιως, Ἀμαζώνεις, Κόμμοδος, Αὐγυστος, Ἡράκλειος, Ρώμαιος, Ὑπεραίρων, Ἀνίκητος, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Λέκκιος, Αἴλιος, καὶ Ἀυρη-

Λέκκιος
Κόμμοδος
Ἀυτοκράτωρ.
Ἀπὸ Χ. Γ.
179.
Χαρακτὴρ
αὐτοῦ.

(α) Οὗτος κρινὸς πῶς εἰς τὴν αἵρεσιν τῷ Οὐαλεντίνῳ, ἰχυρῶς ἀπέδειξε τὸ ψεῦδος τοιαύτης αἰρέσεως. Οὗτος, κατὰ τρεῖς ἐδιάφερον ἀπὸ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν. α. ἔλεγε πῶς ἔξω ἀπὸ τὸν Θεὸν ὑπῆρχε μία ἄλλη ἀεχὴ, ἢ ρίζα, ὁ διάβολος δηλαδὴ, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ἀυλοφυῆ, καὶ αὐλογέννητον, ἀεχὴν, καὶ πηγὴν παντὸς κακῆ. β. πῶς ὁ Χριστὸς δὲν ἔλαβε σάρκα ἐν γυναικὶ, ἀλλ' ἐξ ἐρανῶ. γ. ἔλεγε πῶς τὸ σῶμα δὲν θίλει ἐν περὶ εἰμαμένης, βιβλίον περιφρημον, ὡς λέγει ὁ Γερώνυμος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν Συγγραφέων.

(β) Ἐκκλησ. Γ' σελ. βιβλ. 8. κεφ. τελευταίῳ.

(γ) Αἰρετ. κακομυθ. λόγος α.

